Duminică 5 Iulie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Marți 7 Iuie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 8 Iulie

19-21 Fanfară

Joi 9 Iulie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 10 Iulie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

▪ Sâmbătă 11 Iulie

10:30-12:30 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

O milă în plus
V.P.

Se spune că un muncitor care face doar ceea ce i se spune este un sclav. Numai acela care vrea să facă ceva mai mult este cu adevărat liber. Soldații romani aveau dreptul să-i silească pe evrei să le care ranița militară o milă. Aceștia duceau ranița numărând pașii. Apoi o aruncau cu năduf, probabil înjurând în gând... Iar romanii nu erau lăsați cu gura căscată.

Hristos zice să numeri pașii. Apoi când ai încheiat mila aceea să-i spui soldatului: "Prima milă ți-am dus ranița din obligație dar mai vreau să ți-o duc o milă din dragoste."

Când ne pocăim de obicei întrebăm cât trebuie să facem și ce trebuie să facem, și nu e rău. Dar cine se oprește aici, moare.

Pentru că pocăința adevărată înseamnă să faci mai mult decât ți se cere în mărturisirea de credință. Tot ce auziți de la amvoane să luați ca un minimum de supraviețuit.

Ce să mai facem? Să iubiți. Pentru că mila în plus înseamnă iubire...

Belea Tania – 07.07
Bledea Ioan – 07.07
Martinovici Letitia – 07.07
Vasiliu Iuliu – 07.07
Burghelea Sara – 08.07
Boboc Adelina – 09.07
Tarhuna Floare – 09.07
Pislaru Gheorghe – 10.07
Constantinescu Floare – 11.07
David Maria – 11.07

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

"...CARE EȘTI ÎN CERURI !"

NR. 219 | 5 IULIE

Cineva de pe pământ e ca noi sau aproape ca noi. Poate, puțin mai puternic, puțin mai frumos, puțin mai bogat, puțin mai sănătos, puțin mai înțelept... oricum suntem pe aproape. Cine face diferența este Cel din ceruri! El este desăvârșit și infinit mai presus de noi. Îl cunoaștem și El nu este un străin pentru noi, chiar dacă este în ceruri. E Tatăl nostru despre care am vorbit.

Fiind în cer, El stăpânește universul.

De acolo, de sus, de la înălțimea dumnezeirii Sale, El ține în mâini galaxiile, planetele, creația și oamenii. El zice și se face, El poruncește și ia ființă, El se mânie și se cutremură pământul, El iubește și totul în jur vorbește despre slava Lui. E cineva ca El ? "De aceea oamenii trebuie să se teamă de El..." (Iov 37: 24) Este Dumnezeu, dar are și poziția, și locul pe care Îl merită, este în cer. Bineînțeles că El nu rămâne și nu poate fi izolat acolo. Prezența Lui inundă orice ungher de viață și de moarte, de înălțime și adâncime, de credincioșie și necredință, de faptă și gând... de tot ce se vede și ce nu se vede. Să nu uităm că fiind în cer deține controlul. Chiar și asupra vieții noastre!

Fiind în cer, El pregătește veșnicia.

Ce este în cer este etern, nu moare niciodată. Fiind acolo El pregătește Patria cerească, răsplata bine meritată pentru cei credincioși, sărbătoarea care nu se va termina niciodată. El este în cer, pe proprietatea Lui și când ne vom despărți de pământul acesta ne va primi în casa Lui. De la ceva limitat vom merge la ceva fără de margini. De la ceva relativ vom merge la ceva absolut. De la ceva pervertit vom merge la ceva perfect. El ne cheamă în casa Lui și prin Scriptură ne prezintă viața de acolo, dimensiunile casei, facilitățile reședinței cerești, atmosfera ce va dăinui nu pentru o zi sau o noapte, ci pentru o vreme fără sfârșit. Sfinții ne vor fi frați și prieteni, patriarhii ne vor fi colegi în corul închinării, cu îngerii chiar ne vom ruga... Ce frumos va fi în cer!

Fiind în cer, El mântuiește omenirea.

Numai cineva fără păcat, în afara universului uman putea să facă ce a făcut Dumnezeu. Atât de mare și de costisitoare a fost vinovăția noastră încât eram condamnați la moarte veșnică. Din cer însă Dumnezeu L-a trimis pe Domnul Isus, Fiul Său, ca să moară la Golgota pentru mântuirea fiecăruia dintre noi. Duhul Sfânt care ne convinge să capitulăm în fața dragostei lui Dumnezeu a fost trimis tot de la Tatăl ceresc. Iată cum se leagă lucrurile: salvarea rasei umane a fost planificată în cer, Domnul Isus a venit pe pământ părăsind Gloria cerească, Duhul Sfânt se pogoară de la Tatăl, iar noi vom fi proslăviți după modelul Mântuitorului, adica în cer. Fără îndoială, numai o investiție cerească putea să reabiliteze o ruină omenească.

Preamărit să fie Domnul că putem să-I spunem fără nici o rezervă: "Tatăl nostru care ești în ceruri..."

Pastor Ioan Cocîrțeu

NOE A RĂMAS TARE CA STÎNCA

PRELUARE REVISTA SEMNELE TIMPULUI, 1 APRILIE 1886

Lumea se pregătise de luptă împotriva lui Dumnezeu și împotriva Legii Sale, iar Noe era considerat un fanatic. Când a ispitit-o pe Eva să nu asculte de Dumnezeu, Satana i-a zis: „Hotărât, că nu veți muri". Oamenii mari, oamenii lumești, onorați și înțelepți au repetat aceleași cuvinte: „Hotărât, că nu veți muri". „Amenințările lui Dumnezeu", spuneau ei, „sunt ca să ne intimideze și nu se vor adeveri niciodată. N-aveți de ce să vă alarmați. Un astfel de eveniment, nimicirea lumii de către Dumnezeul care a făcut-o și pedepsirea ființelor pe care le-a creat, nu va avea loc niciodată". ... Prin urmare, oamenii nu și-au smerit inimile înaintea lui Dumnezeu, ci au continuat cu neascultarea și nelegiuirea lor, de parcă Dumnezeu nu le-ar fi vorbit prin slujitorul Lui.

Însă Noe a rămas tare ca stânca în mijlocul furtunii. El era înconjurat de toate felurile de nelegiuire și de corupție morală; însă, în mijlocul disprețului și al ridiculizării publice, în mijlocul nelegiuirii și al neascultării generale, el s-a distins prin integritatea lui sfântă și prin credincioșia lui nesovăielnică. În timp ce lumea din jurul lui Îl disprețuia pe Dumnezeu și se complăcea în desfrâu excesiv, în violență și în ticăloșii de tot felul, pre-dicatorul credincios al neprihănirii a anunțat generația aceea de oameni că un potop de ape avea să înghită pământul, din cauza nelegiuirii neîntrecute a locuitorilor lui. El i-a avertizat să se pocăiască, să creadă și să intre în corabie.

Solia pe care o predica era pentru Noe o realitate. În mijlocul batjocurilor și glumelor răutăcioase ale lumii, el a fost un martor neînduplecat al lui Dumnezeu. Smerenia și neprihănirea lui străluceau în contrast cu ticăloșiile, intrigile și violența, practicate continuu în jurul lui. Cuvintele lui erau însoțite de putere, căci era glasul lui Dumnezeu adresat omului prin intermediul slujitorului Lui. Relația cu Dumnezeu l-a întărit cu forța puterii infinite și, timp de o sută douăzeci de ani, glasul lui solemn de avertizare a ajuns la urechile oamenilor din generația aceea, vorbindu-le despre niște evenimente care, după înțelepciunea omenească, păreau imposibile.

Unii au avut o convingere profundă și ar fi luat seama la cuvintele de avertizare, însă erau atât de mulți oameni care glumeau și ridiculizau, încât s-au alăturat și ei acestui spirit, s-au împotrivit invitațiilor îndurării, au refuzat să se schimbe și, nu după mult timp, s-au numărat printre cei mai curajoși și mai sfidători batjocoritori; căci niciun om nu este atât de pierdut și nu se afundă atât de mult în păcat, precum cel care a avut odată lumina, dar care s-a împotrivit Duhului lui Dumnezeu care încerca să îl convingă.

...Cât de simplă și de copilărească era credința lui Noe, în mijlocul lumii batjocoritoare... El a arătat lumii cum trebuie să crezi întocmai ce a spus Domnul.

*****

Inegalabilul Domn Hristos

Autor:Edward Heppenstall

„Petru l-a urmat de departe, pînă la curtea marelui-preot, apoi a intrat înăuntru și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfîrșitul" (Matei 26:58).

În momentul de răscucere din viața Mîntuitorului, Petru nu a dorit ca lumea să-l confunde cu El. Ucenicia de acest tip este caracterizată de lașitate și de slăbiciune. În viața creștină, nu au ce căuta angajamentele luate pe jumătate.

Aceasta este o evlavie oloagă de ambele picioare, aflată în discrepanță totală cu credința creștină. A-L alege pe Hristos și A-L urma presupune o așa perfecțiune a spiritului, o așa înaltă ținută morală și o așa frumusețe a caracterului, încît orice aduce a mediocritate este intolerabil.

În seara în care L-a tăgăduit pe Hristos, Petru a început prin a afirma că nu știe despre ce vorbește slujnica și a sfîrșit prin a spune că nu Îl cunoaște pe Hristos. Lașitatea și șovăirea în clipa în care cuțitul ajunge la os ne fac să alunecăm pe panta aceasta. Lovitura de grație a lui Satana este să ne desprindă de Hristos și să ne convingă să acceptăm o formă de compromis. Apoi are el grijă să îi aducă la pieire pe cei rătăcitori. Să renunțăm la atitudinea fatală de neutralitate și indecizie, căci ea este cauza triumfului păcatului și al eului. Deplinătatea dragostei și a devoțiunii față de Hristos ocupă locul cel mai important în caracterul creștin. Acesta este secretul loialității. Ezitarea nu își are locul aici.

Nimic nu s-a schimbat din secolul I pînă astăzi. Domnul Hristos ne-a arătat clar ce înseamnă să fii creștin.

RUGACIUNEA SCHIMBA CALATORIA PELERINULUI

IVAN (IONUT) POPOVICI

Nicăieri în Biblie nu promite Dumnezeu că va răspunde instantaneu la absolut toate rugăciunile. Din păcate, mult prea mulți oameni încearcă să aprecieze răspunsul lui Dumnezeu prin ceea ce au, capacitatea naturală de a vedea imediat. Uneori trebuie să așteptăm răspunsul Domnului un timp indelungat.

Oamenii de început ai bisericii stăruiau în învățătura apostolilor. Nu în învățătura unui autor, vedete sau profesor. N-au schimbat Evanghelia după oameni. Cuvântul nu se schimbă dar ne schimbă. Nu e vorba aici de informare ci de transformare.

Au hotărât să rămână împreună. N-aveau biserici care să-i lege de ele, pentru că pe mulți azi ne ține împreună doar clădirea. Ei s-au iubit, ei au vorbit unul cu altul, ei s-au ajutat unii pe alții. Aveau un slogan: Tot ce e al meu e al tău! Aveau unitate în gând, scop, laudă, iubire, milă, putere, credință, Duh. Simon Zelotul stătea lângă Matei și asta spune totul.

Își aminteau mereu de cruce de aceea se împărtășeau așa de des. Nu uitau de unde i-a scos Hristos și cum i-a scos din groapa păcatului. Făcându-și spinarea scară cu ajutorul bicelor romane.

Iubeau rugăciunea. Hristos le spusese să se roage zilnic, Pavel le va spune să se roage neîncetat. Rugăciunea mișcă inima lui Dumnezeu și mișcă mâna Lui. Locomotiva Duhului Sfânt nu merge fără șinele rugăciunii. Fiecare eșec al bisericii e un eșec al rugăciunii. Biserica să nu uite că nu poate avansa decât pe genunchi. Biserica va fi puternică doar în măsura în care cele patru lucruri vor fi echilibrate. Iar oamenii de după Rusalii trebuie să nu uite că nu experiența în sine e importantă ci viața schimbată de după.